

הפאנורמה

מאחורי הרכילות והעניינים האישיים היקנטיים חבויה בעיה שאיש לא דיבר עליה, אך הנוגעת לביטחון הלאומי היסודי ולחיי כל אדם בישראל

מ ילחמת-הלכנון לא הסתיימה. היא נמשכת. היא נמשכת במטכ"ל של צה"ל. השבוע בוצעה שם פאשלה נוספת. מין סולטאן-יעקוב מס' 2. ■ ■ ■ **ה** ציבור חש שמשוה אינו בסדר. משהו קרה.

אבל צה"ל אינו קרוש. אל לנו להתייחס אל קציני צה"ל כפי שהתייחסו פעם אמות העולם אל מצביאייהן — כאל יצורים על-יטיבי עיים. הקיימים אישם מאחורי חומות גבוהות של הערצה וצנזורת. אם נכון כי "כל הארץ חזית, כל העם צבא" (וזה עדיין נכון!) כי אז כולנו מעורבים כמה שמתרחש בצה"ל. חלי לה לנו לשתוק כאשר קורים בצה"ל

רבין מול לוי (שני משמאל: אור) — על מה נטוש המאבק? למטה: לוי עם אמיר דרורי בשדה

דברים העלולים להשפיע מחר על עניינים של חיים ומוות. משום שצה"ל דרוש והשוב וחיוני, ומשום שיש בליבנו יחס מיוחד לגוף זה שהשקענו בו כמה טיפות מרמנו, מצווים אנו לדבר כאשר יש לדבר.

פ משהו על אמצעי-התיקשורת: קיימת בהם נטיה גוברת להפוך כל דבר לסיכסוך אישי, לעניין שברי כילות. ומינויים בצה"ל לא כל שכן. זוהי מכת התיקשורת היש-ראלית: לא שיש בה רכילות, אי לא שהרכילות אוכלת כל חלקה בה. רוב הכתבים המדיניים אינם אלא רכלנים מדיניים, ורוב הכתבים הכלי-כליים הפכו זה מכבר לרכלנים כלי-כליים. טיבעי הוא שרוב הכתבים הצי-באיים גם הם אינם אלא רכלנים צבאיים. מה אמר פלוני על אלמוני? מה זומם אלמוני נגד שלמוני? ומה מדליפים על כך מקורביו של פלמוני? אז הוא אמר... אז הוא אמר... אז הוא אמר...

אולם הציבור לא הבין מה. היה סכך מינויים. כמה אלופים קורמו, כמה אלופים נעצרו. איש לא הבין כריק מרוע זה חשוב. מרוע זה גורם לגל גדול של רמזים, שמועות, מתאות והכרות. האינסטינקט של הציבור היה נכון. משהו כאמת התרחש. דבר שהוא הרבה מעבר לסבב רגיל של מינויים ועניינים פרסונאליים. דבר הנוגע לשורשי ביטחוני-ננו הלאומי. ■ ■ ■

מ שוה על צה"ל: איש המבקשים לעטוף את צה"ל במעטה של סודיות ויראת-כבוד וחר-דתיקודש. אין דבר מסוכן מזה. צה"ל הוא גוף המורכב מבני-אדם. כמו כל גוף המורכב מבני-אדם, דבקים בו רגשות אנושיים, תשוקות אנושיות, שאיפות אנושיות וקנוניות אנושיות. הרי זה טבע האדם. צה"ל הוא גוף הררוש לקיומנו. הוא חשוב מרוב הגופים האחרים במדינה. בגלל אופיו ותפקידו, הוא מעורר רגשות, ואף אהבה והערצה.